

Bevarandeplan för Natura 2000-området Lingenäset SE0420252

Lingenäset, Foto: Marie Björkander

Grunduppgifter om Lingenäset

Län:	Skåne
Kommun:	Kristianstad
Läge:	1,5 km nordväst om Kristianstads centrum
Markägare:	Kristianstads kommun
Areal:	86,5 ha
Skyddsform:	Naturresevat, Näsby fält, 2002-11.
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 1998-12. SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12. SAC fastställt av Regeringen 2011-03. Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2018-12-20 respektive 2018-12-21.
Reviderad:	2018-10.

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m.m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Om ett Natura 2000-område också ingår i ett annat områdesskydd, t.ex. naturreservat, finns det gällande föreskrifter för området, dessa finns att läsa i beslutet till naturreservatet samt i skötselplanen. Bevarandeplanen för Natura 2000-området hänvisar i mycket till skötselplanen och utgör därför en enklare form av bevarandeplan. Bäst läses de tre dokumenten tillsammans.

Vad är en Natura 2000-art eller en typisk art?

Bevarandeplanen redovisar flera kategorier av arter. *Natura 2000-arter* är utpekade skyddade arter som listas i art- och habitatdirektivets bilaga 2 eller i fågeldirektivets bilaga 1. Bevarandeplanen ska ha med bevarandemål för dessa arter. Tillstånd krävs alltid för åtgärder som riskerar att påverka dessa arter negativt. *Typiska arter* är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsamt tillstånd för en utpekad naturtyp. *Karaktäristiska arter* ska stödja tolkningen

av en viss naturtyp. Arter kan vara både typiska och karaktäristiska. *Prioriterade arter* och naturtyper är de arter/naturtyper som är utpekats som mest hotade enligt art- och habitatdirektivet och vars utbredning huvudsakligen ligger inom EU:s territorium, de är markerade med en asterisk. Dessa prioriteringar ska skiljas från de prioriteringar av arter och naturtyper som görs i bevarandeplanen när åtgärder prioriteras för att arten eller naturtypen ska få gynnsam bevarandestatus. Rödlistade arter är en sammanställning av arters status när det gäller risk att dö ut inom ett lands gränser. En nationell *rödlista* publiceras vart femte år av ArtDatabanken och finns för denna bevarandeplan förtecknad i boken *Rödlistade arter i Sverige 2015*. *Fridlysta arter* är förtecknade i Artskyddsförordningen. Det är förbjudet att plocka, fånga, döda, eller på annat sätt samla in eller skada vissa växter och djur. *Ågp-arter* är hotade arter med ett särskilt åtgärdsprogram för att förbättra artens överlevnadsmöjligheter.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000-områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets webbplats: www.naturvardsverket.se

Mer information om naturreservat

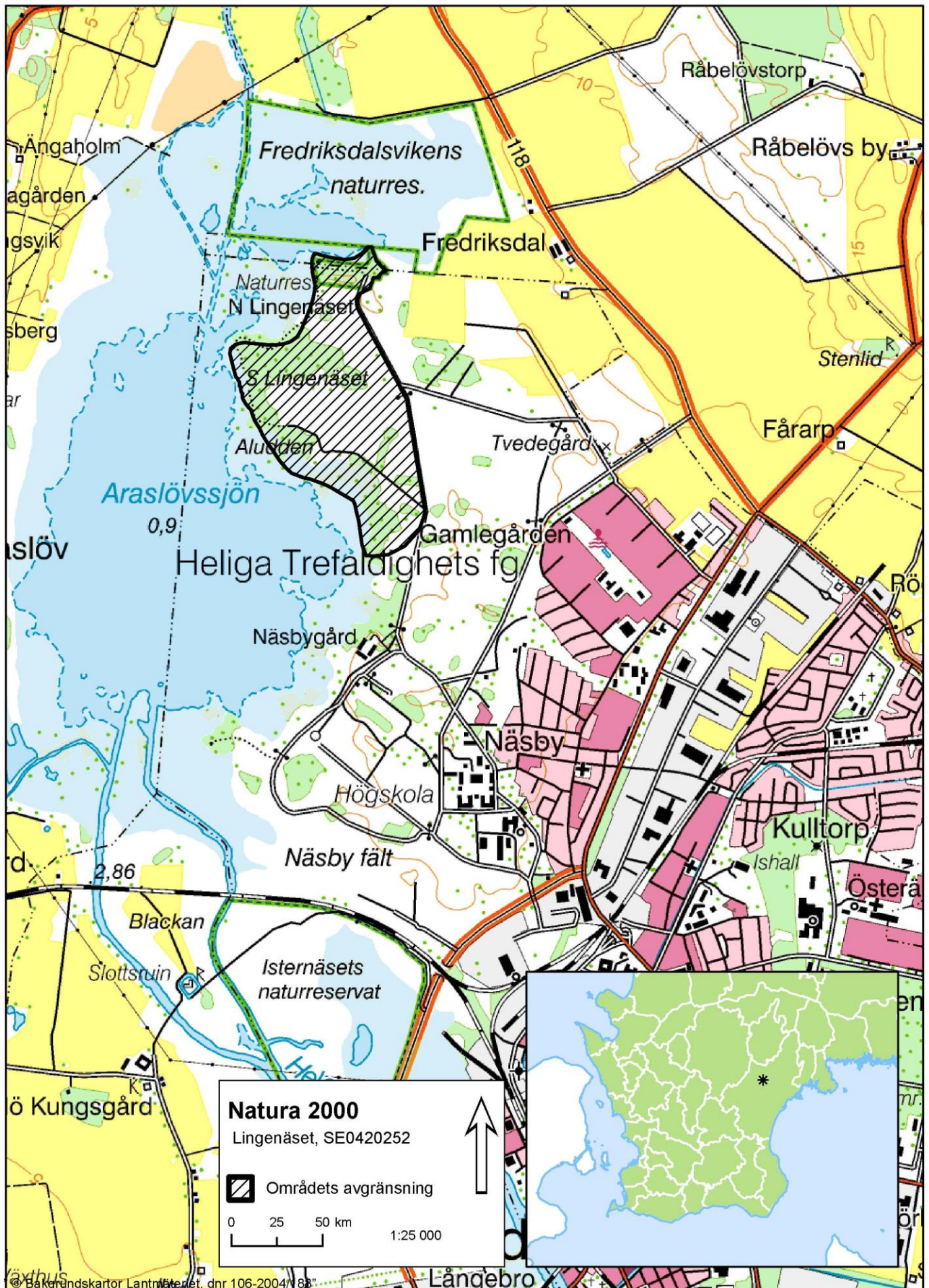
Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/bildanaturreservat eller telefon 010-224 10 00

Karttjänsten Skyddad natur webbplats: <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se>

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000	7
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden	8
Bevarandemål.....	8
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	9
Naturtyper	9
Icke naturtyper.....	11
Natura 2000 – arter.....	11
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	11
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	13
Skydd och reglering.....	13
Prioriterade bevarandeåtgärder	14
Restaureringsåtgärder	14
Löpande skötsel	14
Uppföljning	14
REFERENSER.....	14
BILAGOR	15
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	16
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	17
Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.....	18
Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	19

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Lingenäset utgör norra delen av Näsby fält, som ligger som en grön lunga i direkt anslutning till Kristianstads nordligaste stadsdel Näsby. I området finns såväl skogsmark, igenväxande buskmarker som hävdade habitat med lång kontinuitet. En stor del av den uppvuxna skogen är dock en förstagenerationsskog, samtidigt som förekomsten av flera arter indikerar att vissa delar har lång skoglig eller trädbärande kontinuitet. Speciellt de alsumpskogar som finns längs sjöstranden. Buskmarkerna har sedan ett par år tillbaka börjat röjas och sättas under hävd. Stora delar av Natura 2000-området översvämmas regelbundet av den intilliggande Araslövssjön.

Skogsområdena vid Norra och Södra Lingenäset har en mycket rik vårflora med såväl vit-, gul- som blåsippan, hålnunneört, vätteros, den starkt doftande ramslöken och flera andra örter. Utter har observerats i området.

Markerna runt Araslövssjön har varit bebodda ända sen stenåldern och har länge varit hävdade. I början av 1800-talet berättar skifteskartorna att större delen brukades som betes- eller slåttermark, med åkermark främst i nordost. 1923 flyttade Norra skånska infanteriregementet in, och området blev militärt övningsfält fram till 1994 när regementet lades ner.

I övrigt gällande områdesbeskrivning hänvisas till skötselplanen för Näsby fälts naturreservat.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Lingenässets naturtyper med arealer och Natura 2000-arter inom området. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
*Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)		7,0	7,0
Fuktängar med blåttåtel och starr (6410)		3,9	3,9
*Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)		2,9	2,9
Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160)	9,5		9,5
Total areal naturtyper		23,3	
Icke naturtyper			
<i>Utvecklingsmark mot:</i>			
Lövsumpskog (lövskog på blöt mark) (909) utvecklas mot *Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)		4,9	
Total areal utvecklingsmarker		4,9	
Total områdesareal		86,5	
Natura 2000-arter	Bevarandestatus		
Utter (1355)	Fullgod		
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är naturtyperna artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270), fuktängar med blååtäl och starr (6410), lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080) och ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160) samt utter (1355).

Motivering:

Natura 2000-området är ett före detta militärt övningsområde, nära sjön Araslövssjön. Låglandet runt sjön påverkas delvis av höga vattenstånd från sjön. Området utgörs i huvudsak av lövskog som angränsar till sjön och öppen betad mark. Platsen är viktig för växt- och djurlivet. Utter har observerats i området.

Bevarandemål

Areal

Arealen av artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270) ska vara minst 7,0 hektar. Arealen av fuktängar med blååtäl och starr (6410) ska vara minst 3,9 hektar.

Arealen av lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080) ska vara minst 2,9 hektar, men på längre sikt när utvecklingsmarken utvecklats till naturtyp ska arealen vara minst 7,8 hektar.

Arealen av ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160) ska vara minst 9,5 hektar.

Strukturer och funktion m.m. – hävdade habitat (6270, 6410)

Regelbunden hävd ska påverka området. Typiska och karakteristiska arter samt andra naturligt förekommande arter ska förnyra sig. Hydrologin ska vara naturlig med naturliga grundvattennivåer som skapar markfuktighet. Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar sker regelbundet och/eller säsongvis. Det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår (eller andra avvattande anläggningar) som medför negativ påverkan. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsfodring av betesdjur, ska förekomma. Betesdjuren ska inte ges medel mot parasiter som finns kvar i dyngan och kan påverka dynglevande organismer negativt. Värdefulla buskar och träd (t.ex. bärande och blommande buskar och träd, hagmarksträd, hamlade träd, hålträd, grova träd etc.) ska finnas. Ingen skadlig ansamling av förna ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Artsammansättningen i fält- och bottenskiktet ska vara naturlig/karakteristisk för naturtypen. Hydromorfologiska strukturer som är väl förknippade med naturtypen ska finnas. Det ska finnas

substrat i form av dynga. Ingen igenväxningsvegetation ska förekomma mer än i begränsad utsträckning.

Strukturer och funktion m.m. – skogliga marker (9080, 9160)

Småskaliga naturliga processer, som t.ex. trädens förnygring, åldrande och avdöende samt omkullfallna träd och luckbildning ska påverka dynamik och struktur. Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar som sker regelbundet och/eller säsongsvis ska påverka dynamik och struktur. Det ska finnas gamla träd och förnygring av nya träd som efterträdare av följande trädarter: al, ek. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. I alla skikt skall nyckelarterna utgöra minst 50 % av skiktet. Det ska finnas följande strukturer/substrat: gamla träd; död ved i olika former inklusive levande träd med döda träddeklar; träd med socklar; gamla träd med grov bark, skador, håligheter, mulm eller döda delar. Gran, buskar och sly/ungträd ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt gamla och värdefulla träden i området.

Naturtypen lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080) är extra känsliga för ändringar i grundvattennivå samt ändring av grundvattnets kemiska egenskaper och temperatur

Typiska arter

Typiska arter ska förekomma i livskraftiga populationer inom Natura 2000-området.

Natura 2000-arter

Utter (1355) ska finnas i livskraftigt bestånd inom Natura 2000-området.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)

Naturtypen utgörs av tre arealer inom Natura 2000-området och de har en total areal av sju hektar. Inom naturtypen har bl.a. arterna grådådra, fjällig bläcksvamp, ängsskära, lundelm, mindre bastardsvärmare, sälgskimmerfjäril, storfläckig pärlemorfjäril, kamgräsfjäril, slättergräsfjäril, luktgräsfjäril, mindre tåtelsmygare, ängsblåvinge och mindre guldvinge dokumenterats.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus till följd av bitvis svag hävd och viss påverkan av produktionshöjande åtgärder.

Fuktängar med blåttåtel och starr (6410)

Naturtypen utgörs av två arealer inom Natura 2000-området. Inom naturtypen har bl.a. arterna sydknappsäv, ljunghumla, ljunghumla, ljunghumla, slättergräsfjäril, vätteros, vanlig groda, ängsskära, harstarr, grusstarr, kalmus och krypfloka dokumenterats.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus till följd av bitvis svag hävd.

Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)

Naturtypen ligger i nära anslutning till Araslövssjön. Skogen är tvåskiktad och har en medelålder på 51–75 år. Det finns måttligt (5–15 m³/ha) med död ved som utgörs av grov död ved och torrakor/torrstubbar. Grova träd är tämligen allmänna (2–10/ha) och gamla träd är tämligen allmänna (2–10/ha). Det finns svag-måttlig påverkan av sentida skogsbruk. Området har svag-måttlig påverkan från diken. Inom naturtypen förekommer småvatten och strömmande vatten samt träd med socklar.

Al är det dominerande trädslaget men det förekommer även bl.a. lönn, ek och hassel. I området finns arterna glansfläck, humleblomster, ormbär, skogsbingel, skärmstarr, springkorn, storrams, ramslök och svarta vinbär dokumenterade

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus till följd av att trädskiktet är för likåldrigt.

Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ (9160)

Naturtypen utgörs av två områden. Skogen är tvåskiktad och har en medelålder på 76–125 år. Det finns måttligt (5–15 m³/ha) med död ved som utgörs av grov död ved, torrakor/torrstubbar och ädellövträd med grova döda delar. I ett av områdena är grova träd enstaka (<2/ha) och gamla träd enstaka (<2/ha), i det andra området är grova träd tämligen allmänna (2–10/ha) och gamla träd tämligen allmänna (2–10/ha). Inom naturtypen förekommer vidkroniga, spärrgreniga träd, småvatten och träd med socklar. Det finns svag-måttlig påverkan av sentida skogsbruk. Det ena området har svag-måttlig påverkan från diken.

Det norra området betades så sent som till 1930-talet och har ekar med tydlig betespåverkan. Fältskiktet är dock av tydlig lundkaraktär med vitsippa, gulsippa, blåsippa, lungört, desmeknopp m.fl. trampkänsliga arter. Ek är det dominerande trädslaget, men det förekommer även bl.a. alm, avenbok, ask och hassel. Inom naturtypen har bl.a. guldlocksmossa, ormbär, skogsbingel, storrams, klippfrullania, vätteros och murgröna dokumenterats.

Naturtypen har fullgod bevarandestatus.

Icke naturtyper

Lövsumpskog (lövskog på blöt mark) (909) utvecklas mot Lövsumpskogar av fennoskandisk typ (9080)

Lövskogen är fördelad på två områden i Natura 2000-området. Trädsiktet domineras av al men det finns inslag av bl.a. alm, ask och ek. Det södra området är tvåskiktat och har en medelålder på 51–75 år. Det norra området är tvåskiktat och har en medelålder på 26–50 år. Båda områdena har måttligt (5–15 m³/ha) med död ved i form av torrakor/torrstubbar och ädellövträd med grova döda grenar. Det finns enstaka (<2/ha) gamla träd, samt enstaka (<2/ha) grova träd. Det finns svag-måttlig påverkan av sentida skogsbruk. I det södra området finns arterna glansfläck, skogsbingel och lundelm dokumenterade. I det norra området finns arterna gulsippa, lundvårlök, lungört, myskmadra, ormbär, skogsbingel och vårärt dokumenterade.

Natura 2000 – arter

Utter (1355)

Optimala miljöer för utter är vatten som erbjuder rikligt med lättillgänglig föda året runt och som är omgivet av landområden där uttern kan vila ostört, föda upp ungar, mm. Vintertid måste det finnas isfria vattendrag. Gärna ska livsmiljön bestå av stora mer eller mindre sammanhängande vattensystem. Dess föda består mestadels av fisk, men även groddjur, fåglar, insekter och mindre däggdjur kan ingå i dieten.

En utterhona behöver cirka 28 kilometer strandlängd som hemområde för att föda upp en kull ungar, och honornas hemområden överlappar inte. Hanarnas hemområden kan bli så stora som 45 kilometer långa, men kan överlappas med honornas hemområden. Storleken på hemområdena kan dock variera ganska mycket. Uttern kan förflytta sig flera mil, både på land och i vatten, när den uppsöker nytt revir eller en partner.

I södra Sverige finns uttern främst i eutrofa vatten. Orsaken till detta tros vara att miljögiftsbelastningen av fettlösliga ämnen är lägre i eutrofa vatten än vad de är i oligotrofa vatten. Eftersom uttern är en toppredator i näringskedjan är den extra utsatt för dessa miljögifter som lätt ackumuleras i kroppen.

Arten har fullgod bevarandestatus. Natura 2000-området Lingenäset tillsammans med intilliggande områden utgör en fullgod livsmiljö för utter.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000-områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt

stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller skogsbruksåtgärder ska istället Skogsstyrelsen kontaktas.

Observera att dessa hot ej är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan är tänkt att användas som ett verktyg vid tillståndsprövning samt för att påvisa vad som påverkar Natura 2000-området. OBS hoten är oftast reglerade i föreskrifterna för beslutet om naturreservat.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Gödsling eller annan tillförsel av näringsämnen (t.ex. gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) från annan källa än från betande djur som skadar mark och vegetation. Tillskottsutfodring av betesdjur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Betesmarkerna får inte sambetas med gödslade marker och tillskottsutfodring av betesdjur får endast ske i samband med övergångsutfodring vid betessläpp och installning.
- För svag eller utebliven hävd som leder till att naturtyperna växer igen.
- För intensiv hävd som skadar vegetationen.
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Användning av avmaskningsmedel med samma miljöpåverkan som avermectin är negativt för den dynglevande insektsfaunan och bör undvikas i så stor utsträckning som möjligt. Avmaskningsmedel bör inte användas utom när det sker på Veterinärens inrådan.
- Användning av bekämpningsmedel och kemikalier i de omkringliggande skogarna och åkrarna.
- Förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning, planteringar, dikesrensning eller dämningar. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvalitén genom t.ex. utsläpp av föroreningar i vattendrag, försurning eller eutrofiering. Utdikning, dränering och andra ingrepp ändrar de hydrologiska förhållandena och leder till uttorkning av naturtyper. Naturtyperna kan påverkas negativt även av perifera dikningsföretag, ledningsgrävningar och vägdragningar om de leder till sänkt grundvattennivå eller ändrad hydrologi på lokalerna. Förändringar i områdets hydrologi och/eller vattenkemi kan negativt påverka utter.
- Plockning eller annan exploatering av den rödlistade floran i området.
- Terrängkörning.
- Spridning av invasiva arter.
- Avverkning av skog inom området eller i omkringliggande områden.
- Produktionsinriktat skogsbruk i, och ofta även i anslutning till ett objekt. Skogsbruket leder till att värdefulla element och strukturer försvinner, samt även leda till uttorkning genom ändrade markförhållanden och hydrologi. Det innebär i sin tur att många arter knutna till naturtypen, har svårt att överleva. Slutavverkningar innebär också en fragmentering av naturtypen.

- Avverkning av grova träd, senvuxna träd, socklar, hålträd, döda eller döende träd inom området eller i omkringliggande områden. Borttagning och bortforsling av markliggande död ved.
- Brist på föryngring av nya träd som ska ta över efter de gamla träden i skogen.
- Brist på naturliga störningar i skogen.
- Igenväxning som minskar hålträdens livslängd och hindrar rekrytering av nya hålträd, vilket leder till kontinuitetsbrott.
- Nedfall av luftföroreningar. Luftföroreningar kan bl.a. skada områdets lavflora.
- Vattenreglering och vandringshinder i vattendragen. För hård reglering har en negativ påverkan på populationen av utter, och är ett hinder för deras möjlighet att sprida sig.
- Exploatering av vattendragens stränder kan påverka uttrar negativt.
- Fasta fiskeredskap som uttrar fastnar i.
- Utfiskning av fisk som utgör viktiga bytesdjur för utter.
- Införsel och förekomst av signalkräftor och för naturtypen främmande fiskar som kan skada känsliga organismer i vattendragen. Detta är ett indirekt hot mot uttern då det riskerar att rubba ekosystemet i utterns livsmiljö.

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken.

Skydd och reglering

Natura 2000-området Lingenäset är skyddat som naturreservat sedan 2002.

Man får inte plantera eller så buskar, lövträd, barrträd eller andra för området främmande växter, man får inte bortföra död ved, bryta kvistar, fälla eller på annat sätt skada träd och buskar, man får inte omföra hagmark eller ängsmark till åker eller kultiverad betesmark, man får

inte på land eller i vatten använda kemiska bekämpningsmedel eller tillföra gödselmedel eller jordförbättringsmedel, man får inte vidtaga åtgärder som förändrar områdets topografi och ytförhållanden eller landskapets allmänna karaktär såsom att gräva, schakta, muddra, fylla ut, dämna, invalla eller bedriva husbehovstäkt, m.m.

Länsstyrelsen anser att de nödvändiga bevarandeåtgärderna är reglerade.

Prioriterade bevarandeåtgärder

Inom delområde 8b (se skötselplan), 6410 - fuktängar med blåtåtel och starr, ska buskage och flertalet träd röjas bort. Större solitära träd lämnas orörda. Området ska sedan betas för att skapa en välhävdad strandäng. Inom delområde 5d (se skötselplan), 6270 - artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ, förekommer hagtornsbuskage i olika åldrar talrikt. Generellt gäller att flertalet av dessa buskage successivt tas bort genom röjning, betesputsning eller uppräckning (med rötterna). Inom samma område tas jordhögarna och jordvallarna succesivt bort och utnyttjas lämpligen vid igenfyllning av icke önskvärda diken och körspår efter stridsvagnar inom och utanför reservatsområdet.

Restaureringsåtgärder

- Se skötselplan

Löpande skötsel

- Se skötselplan

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

- ArtDatabanken 2015. *Rödlistade arter i Sverige 2015*. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- ArtDatabankens Artfaktablad (1992-2001) för de rödlistade arterna inom området.
- ArtDatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Cronert, H. 2002. *Skötselplan för naturreservatet Näsby fält (med Västra Fälleden, Lingenäset och östra delen av Araslövssjön) i Kristianstad*. Länsstyrelsen Skåne.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Niss, J. 2005. *Bevarandeplan för Natura 2000-område LINGENÄSET*. Länsstyrelsen Skåne.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund
- SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>
- Skogsstyrelsen, *Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog*. Skogsstyrelsen. 2000.
- Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.

Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.
4. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

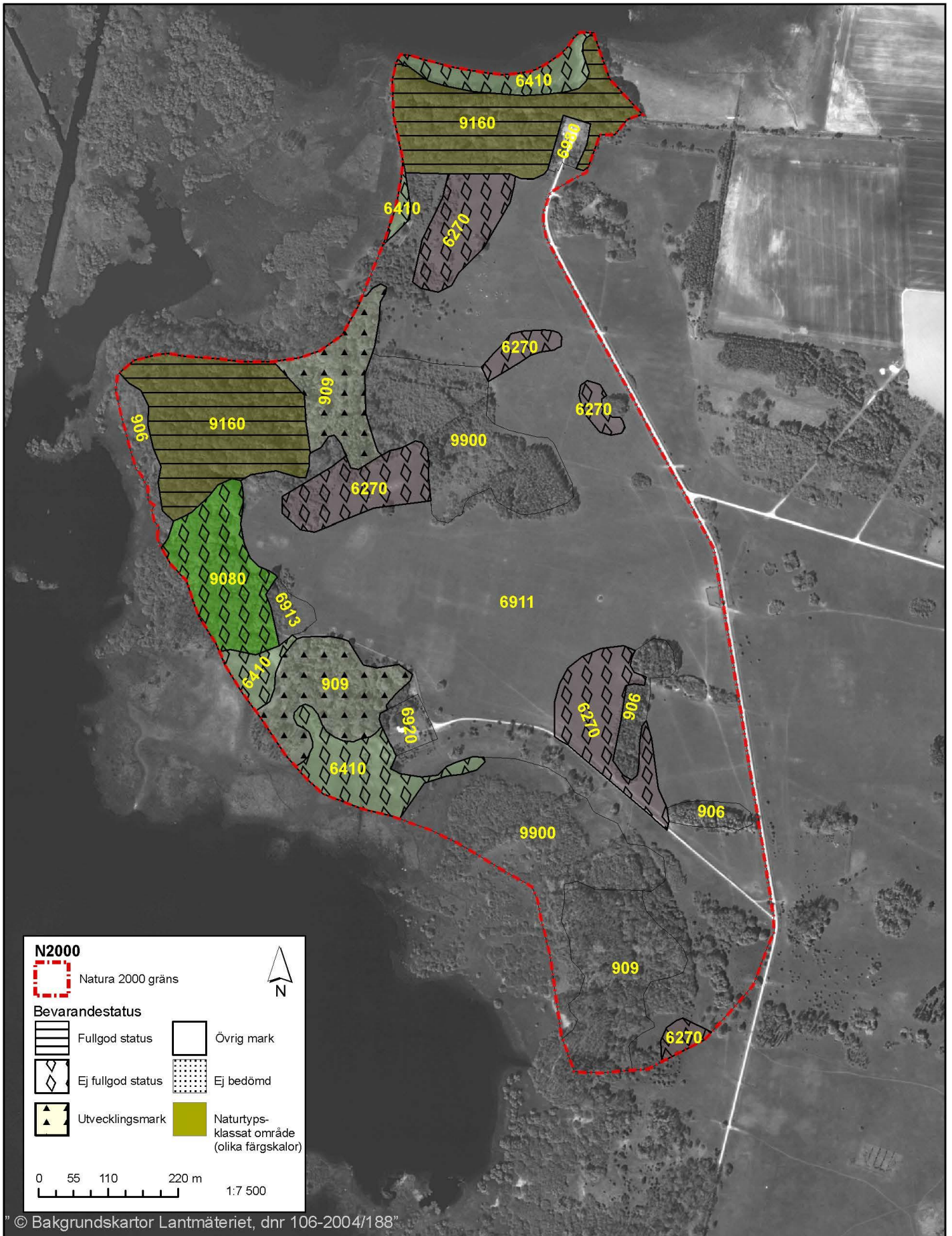
Planförfattare: Johan Niss

Senast reviderad 2018-10-08 av Erik Fridolf

Bilaga 1. Natura 2000-området Lingenäset, SE0420252 med naturtyper.

Förteckning över naturtypskoder återfinns i bilaga 2.

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- 6270 - Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ
- 6410 - Fuktängar med blåtåtel och starr
- 9080 - Lövsumpskogar av fennoskandisk typ
- 9160 - Ek-avenbokskog av buskstjärnblomma-typ

Icke-naturtyper

- 906 - Triviallövskog (>70% triviallöv)
- 909 - Lövsumpskog (lövskog på blöt mark)
- 6911 - Öppen kultiverad betesmark
- 6913 - Trädbärande kultiverad betesmark
- 6920 - Bebyggd mark
- 6980 - Parkeringsplats
- 9900 - Ickenatura-skog

Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.

Diametergräns för grova träd per trädslag. Trädens diameter mäts vid brösthöjd.

Ek och bok	80 cm
Alm och ask	60 cm
Övriga ädellövträd	50 cm
Sälg	40 cm
Rönn	30 cm
Övriga triviala lövträd	50 cm
Tall och gran	70 cm

Ungefärlig nedre **åldersgräns för gamla träd per trädslag.** Med "gamla träd" avses biologiskt gamla träd med en annan epifytflora, insektsfauna, barkstruktur och/eller stamform som avviker från yngre vuxna träd. Trädens grovlek är inte alltid en säker indikator på ett trädets ålder, då träd i vissa miljöer kan vara senvuxna.

Triviallövträd	100 år
Gran	120 år
Tall	150 år
Ek	200 år
Bok	150 år
Övriga ädellövträd	150 år

Bedömning av den **totala mängden död ved** (stående + liggande).

Lite	< 5 m ³ /ha
Måttligt	5 – 15 m ³ /ha
Rikligt	15 – 40 m ³ /ha
Mycket rikligt	> 40 m ³ /ha

Bedömning av den **totala mängden gamla träd** och **totala mängden grova träd.**

Saknas	Inga grova/gamla träd upptäckta
Enstaka	< 2/ha
Tämligen allmän	2 – 10/ha
Allmänt - rikligt	> 10/ha

Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt art databankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B1, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/ Annan fakta
Kärlväxter	Blåsippa	<i>Hepatica nobilis</i>	F
	Grådådra	<i>Alyssum alyssoides</i>	VU
	Gullstånds	<i>Jacobaea paludosa</i>	EN
	Gullviva	<i>Primula veris</i>	F
	Hartmansstarr	<i>Carex hartmanii</i>	VU
	Hålnunneört	<i>Corydalis cava</i>	NT
	Jordtistel	<i>Corydalis cava</i>	NT
	Krypfloka	<i>Helosciadium inundatum</i>	EN, F
	Naverlön	<i>Acer campestre</i>	CR
	Skogsalm	<i>Ulmus glabra</i>	CR
	Strandviol	<i>Viola stagnina</i>	NT
	Tvåblad	<i>Neottia ovata</i>	F
	Äkta ängsviol x strandviol	<i>Viola canina subsp. canina</i> × <i>stagnina</i>	NT
	Ängsskära	<i>Serratula tinctoria</i>	NT
Insekter	Almsnabbvinge	<i>Satyrrium w-album</i>	NT
	Bredbrämrad bastardsvärmare	<i>Zygaena lonicerae</i>	NT
	Humlekortvinge	<i>Emus hirtus</i>	NT, ÅGP
	Mindre bastardsvärmare	<i>Zygaena viciae</i>	NT
	Sexfläckig bastardsvärmare	<i>Zygaena filipendulae</i>	NT
Lavar	Grynig dagglav	<i>Physconia grisea</i>	NT
Fåglar	Brun kärhöök	<i>Zygaena lonicerae</i>	F
	Mindre hackspett	<i>Dendrocopos minor</i>	NT
Däggdjur	Utter	<i>Lutra lutra</i>	NT, F, B2
Svampar	Eklacktick	<i>Ganoderma resinaceum</i>	EN
	Ekticka	<i>Phellinus robustus</i>	NT
	Flockflugsvamp	<i>Amanita strobiliformis</i>	NT
	Lundvaxskivling	<i>Hygrophorus nemoreus</i>	NT
	Oxtungssvamp	<i>Fistulina hepatica</i>	NT
	Räfflad nagelskivling	<i>Gymnopus fusipes</i>	NT
	Svavelspindling	<i>Cortinarius splendens</i>	VU
	Tårticka	<i>Inonotus dryadeus</i>	VU
Grod- och kräldjur	Vanlig groda	<i>Rana temporaria</i>	F

Bevarandeplanen för Lingenäset

Syftet med Natura 2000-området Lingenäset i Kristianstad kommun är bl.a. att bevara naturtyperna artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270) och fuktängar med blååtäl och starr (6410). Området hyser en intressant flora och insektsfauna samt har förekomst av utter.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane